

дражааъ Рѣско то произношеніе, но ни Ѡ най тѣрані-
ческо то принѣженіе на самоболны те списатели ни
помрѣднааъ Ѡ рѣска та, по коѣто си ѣ ѣз забравены
времена бѣвѣаъ, кѣкто го намирамы въ самы те стѣ-
ры рѣкописы, Ѡ коѣто токмо съмь оубѣренъ, какъ
ще сѣ Ѡкрѣпѣтъ тайнства та на ѣзыкъ атъ. Чѣсть ѣ
слаба Ѡ всичкѣй атъ народъ на снѣа, коѣто сѣ оупѣзи-
ли такива драгоценны старинѣ.

Добро вы вѣло спорѣдъ испрѣвене то на нашѣй атъ
ѣзыкъ да подражаѣмы примѣръ атъ на Френцы те ѣ
на Гѣрцы те. Френцы те оубо много слоговы въ рѣчы
те непроезносѣтъ, но за да оупѣзѣтъ ѣснаба та
на Латинскѣй атъ ѣзыкъ, Ѡ когѣто сѣ произвожда
Френскѣй атъ пишѣтъ си рѣчы те цѣлы, кѣкто сѣ
намирѣтъ ѣ въ коренный атъ ѣзыкъ. Така ѣ Гѣрцы те
оупотребѣватъ самогласны ѣ двоегласны, на коѣто
днѣшно то ѣмъ произношеніе не правѣ никакво разлѣчѣе,
но пишѣтъ ги ѣ тѣа за речѣнна та причина. П ѣнѣ, ѣ-
ко ги подражаѣмъ да оудѣржимъ рѣкописно то право-
писаніе, не самъ ще оупѣзимъ ѣснаба та на старѣй атъ
ѣзыкъ, но преимѣущественно ще дадѣмъ повѣдъ да сѣ
раскрые богатство то на ѣзыкъ атъ. Понѣже про-
зношеніе то ны ѣ сѣгласно сѣ правописаніе то на най
старѣй те рѣкописы, на примѣръ ѣ-атъ малѣй,
ѣ-атъ великѣй, ѣ-атъ, ѣ ѣ-атъ въ старѣй те Бѣл-
гарскѣй рѣкописы сѣ нахѣждаѣтъ за гласны бѣквы,
така ѣ днѣшний атъ ѣзыкъ въ ѣсты те слѣчай ѣма си
сѣщо то произношеніе, различно Ѡ церковно то, кѣкто